

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
NORTH BANGKOK UNIVERSITY

การประชุมวิชาการระดับชาติ

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ประจำปี 2560

“การบูรณาการความรู้ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

วันศุกร์ที่ 24 มีนาคม 2560

ฉบับที่ 3/6 ด้านสังคมศาสตร์และสหวิทยาการ

NORTH
BANGKOK
UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ วิทยาปทุมธานี

การประชุมวิชาการระดับชาติ "การบูรณาการความรู้สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน" ประจำปี 2560

จัดทำโดย สำนักวิจัย และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ที่ปรึกษา

ดร.ประเสริฐ ประวัติรุ่งเรือง อธิการบดี

กองบรรณาธิการ

ศ.ดร.สายหยุด จำปาทอง

ดร.สิทธิพร ประวัติรุ่งเรือง

ศ.ดร.จรรยา สุวรรณทัต

ดร.เฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ

รศ.ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์

ดร.ตระกูล จิตวัฒนาการ

รศ.ดร.ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ

ดร.เพชรวัลย์ ติระวณัฐพงศ์

รศ.ดร.เสาวนีย์ สีغبานิตย์

ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์

ผศ.ดร.สมยศ อวเกียรติ

ดร.อนันต์ ธรรมชาลัย

ผศ.สุรเดช บุญลือ

ดร.सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย

ด้านสังคมศาสตร์และสหวิทยาการ

ศ.ดร.พรพนี บัวเล็ก

ผศ.ดร.วิวัฒน์ กิตติพิชัย

ศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

ผศ.ดร.อัศศกร ไชยพงษ์

รศ.ดร.ทองฟู ศิริวงศ์

ผศ.รศดา เวชฎาพันธ์ุ

รศ.ดร.ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธ์ุ

ดร.दनัย ลิขวัสดิรัตนากุล

รศ.ดร.วิไลลักษณ์ รัตนเพียรธัมมะ

ดร.ดวง บงกชเกตุสกุล

รศ.ดร.ศรีศักดิ์ สุนทรไชย

ดร.ธิปไตย โสถถาวรณ

รศ.ดร.สมศักดิ์ สามีศรีธรรม

ดร.เพ็ญจันทร์ ประดับมุข เซอร์เรอร์

รศ.ดร.เสาวลักษณ์ ขายทวีป

ดร.ภัทราวดี มากมี

รศ.เรื่อนแก้ว ภัทรานุประวัติ

ดร.มงคล กลิ่นกระจ่าย

รศ.วสันต์ กันอ้า

ดร.วัชรพงษ์ พินิตอำรง

รศ.ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์

ดร.สุดาสุวรรณค์ งามมงคลวงศ์

รศ.อรสา อร่ามรัตน์

ดร.อนุพงษ์ อินฟ้าแสง

ผศ.ดร.กัณวรัช พลุประาญ์

ดร.อุไรรัตน์ แย้มชูติ

ผศ.ดร.เพ็ญประภา ภัทรานุกรม

ดร.อุษณี มงคลพิทักษ์สุข

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย

ด้านศึกษาศาสตร์

รศ.ดร.ชุตินา มุสิกานนท์

รศ.ดร.ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ

รศ.ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์

รศ.ดร.มนสิข สิริสมบุญ

รศ.ดร.ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์

รศ.ดร.สุวัฒนา เขี่ยมอรพรรณ

รศ.ดร.อัษฎลี ไสยวรรณ

รศ.ดร.อำนาจ เดชชัยศรี

น.อ.หญิง ดร.สุธิญา จันทร์เจ้าฉาย

ดร.ไชแสง พุฒชูชื่น

ดร.จักรกฤษณ์ ไปณะทอง

ดร.ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง

ดร.เดลฤทัย บุญประสิทธิ์

ดร.ศุภฎี สีวังคำ

ดร.ธำรง รัตนกานูเดช

ดร.นพลักษณ์ หนักแน่น

ผศ.ดร.คงศักดิ์ สังฆมานนท์

ผศ.ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย

ผศ.ดร.ไพรัช วงษ์ยุทธไกร

ผศ.ดร.ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์

ผศ.ดร.ศรุดา ชัยสุวรรณ

ผศ.ดร.ศิริพรรณ ศรีวันยงค์

ผศ.ดร.สินธวา ความดิษฐ์

ผศ.ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์

ดร.นวลพรรณ วรรณสุธี

ดร.บุปผา ปลื้มสำราญ

ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์

ดร.วรางค์ภรณ์ ไตรติลลันท์

ดร.วาสนา วิสฤตภา

ดร.วิวัฒนา ฐานสโร

ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน

ดร.ศศิวดา แหงไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัย

ด้านสังคมศาสตร์และสหวิทยาการ

รศ.ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์

ผศ.ดร.สมยศ อวเกียรติ

ผศ.สุรเดช บุญลือ

ดร.โกศล สอดส่อง

ดร. ตระกูล จิตวัฒนากร

ดร.พงษ์ศักดิ์ เพชรสถิต

ดร.วัชระ คำเขียว

ดร.วิยะดา วรานนท์วนิช

ดร.สาธิตชัย แซ่ชื่น

ดร.सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล

ดร.อนันต์ ธรรมชาลัย

ด้านศึกษาศาสตร์

รศ.ดร.สมศักดิ์ คงเที่ยง

รศ.ดร.เสาวณีย์ สีขาวนจิต

ผศ.ดร.คำเพชร ภูริปริญญา

ผศ.ดร.สุนันท์ ศลโกสม

ดร.เฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ

ดร.ณรงค์ พิมพ์สาร

ดร.ทรงยศ แก้วมงคล

ดร.เบญจรัตน์ ราชขวาง

ดร.เพชรวัลย์ ธีระวัฒน์พงศ์

ดร.สิริกาญจน์ ธนวุฒิพรพินิต

ดร.สุวพร เข้มเฮง

ดร.อุทัยวรรณ สายพัฒนะ

สารอธิการบดี

การประชุมวิชาการนับว่าเป็นพันธกิจที่จำเป็นและมีความสำคัญยิ่งประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนางานด้านวิชาการและการวิจัย ซึ่งการประชุมวิชาการนอกจากจะเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และ/หรือนวัตกรรมแล้ว ยังเป็นการสร้างความเจริญงอกงามทางปัญญาให้เป็นที่ยิ่งของสังคมได้ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าความเจริญก้าวหน้าของโลกเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องบูรณาการองค์ความรู้และ/หรือนวัตกรรมผ่านการนำเสนอผลงานในที่ประชุมทางวิชาการ เป็นการระดมความคิดให้เกิดความลุ่มลึกในวิชาการนั้นๆได้ ซึ่งจะเป็นหนทางในการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆและนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ประจำปี 2560 "การบูรณาการความรู้สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน" ในครั้งนี้ นับได้ว่าเป็นบทบาทของมหาวิทยาลัยที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เสริมสร้างและเติมเต็มองค์ความรู้ทางวิชาการ เป็นการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ อีกทั้งจะเป็นการสร้างเครือข่ายทางวิชาการที่เข้มแข็งนำมาซึ่งการบูรณาการความรู้สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนให้แก่สังคมได้ทางหนึ่ง

มหาวิทยาลัยขอขอบคุณคณะกรรมการจัดงานการประชุมวิชาการฯ นักวิจัย นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่เป็นกำลังสำคัญก่อให้เกิดการประชุมวิชาการระดับชาติในครั้งนี้

(ดร.ประเสริฐ ประวัติรุ่งเรือง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

กำหนดการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ประจำปี 2560

"การบูรณาการความรู้สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน"

วันศุกร์ ที่ 24 มีนาคม 2560 เวลา 08:00-16:30 น.

ณ ห้องประชุมมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต

08:00 – 08:30 น.	ลงทะเบียน ณ ห้องประชุมสัตตบงกช อาคารเรียนรวม 1 ชั้น 3
08:30 – 10:30 น.	นำเสนอผลงานวิชาการ (บทความวิจัย/บทความวิชาการ) ช่วงที่ 1
10:30 – 11:00 น.	รับประทานอาหารว่าง
11:00 – 11:10 น.	พิธีเปิด การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ประจำปี 2560 กล่าวรายงานโดย ประธานคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุม กล่าวเปิดการประชุม โดยอธิการบดี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
11:10 – 12:30 น.	บรรยายพิเศษ เรื่อง "ทิศทางการศึกษาไทย ไทยแลนด์ 4.0" โดย รองศาสตราจารย์ ยืน ภู่วรวรรณ วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ
12:30 – 13:30 น.	รับประทานอาหารว่าง
13:30 – 16:30 น.	นำเสนอผลงานวิชาการ (บทความวิจัย/บทความวิชาการ) ช่วงที่ 2

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
NBUS097: ส่วนประสมทางการตลาดในการใช้บริการร้านกาแฟสด ในเขตเทศบาลนครยะลา	กาญจนา ผันผวน อิลย์ส เจ๊ะสะมะ อาชีชะ ชายเต็ม วัชระ ขาวสังข์ ฟารีดา เอ็ลลาฮี ฟ้าชียะห์ ดอเลาะ	901
NBUS098: ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการบ้านสวนพฤกษารีสอร์ท จังหวัดพัทลุง ของผู้ใช้บริการ	สาภิรา ะมะ อามีเมาะ หมานสนิ ฮาสะมิง สือกะจิ วัชระ ขาวสังข์ ฟารีดา เอ็ลลาฮี ฟ้าชียะห์ ดอเลาะ	911
NBUS099: พฤติกรรมผู้บริโภคในการใช้บริการร้านกาแฟสดในเขตอำเภอเมืองจังหวัดยะลา	สัตตบงกช อินทองแก้ว รุสมีย์ สีดียามู ชาบารียะ อีลา วัชระ ขาวสังข์	920
NBUS100: ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการผ่านช่องทางออนไลน์ของผู้บริโภค จังหวัดยะลา	นัคร์ริยา ดาอูแม อาชีชะ เจ๊ะละ อาบีวา สาเมาะ วัชระ ขาวสังข์ ภูตรา อาแล ภูริชาติ พรหมเต็ม	927
NBUS101: ประสิทธิภาพการบริหารจัดการการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าถ้ำ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	อุบลวรรณ หมดภัย สุทธิกานต์ บุญรักษ์ อริสา ลิ้มพิทักษ์ วัชระ ขาวสังข์ ฟารีดา เอ็ลลาฮี ฟ้าชียะห์ ดอเลาะ	933

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
NBUS102: ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมสุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ศรัญญา แจ้งขำ รศ.ดร.เอื้อมพร เรียงศิริ วัฒน์ เอกปิตติศิลป์ รศ.ดร.สมบัติ ทิมทรัพย์ ผศ.ประสงค์ อูทัย	941
NBUS103: ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา บ่อน้ำพุร้อนเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา	ศุภาวิณี กิติวินิต อัสสัมคาน ปาทาน อามิร์ อีซอ นุริอมา อามูซอ สาวินี เจมะ บุรยุดา แกะชิ ซูฮัน หามะ วัชระ ขาวสังข์	947
NBUS105: พฤติกรรมเชิงบวกในการบริโภคน้ำอัดลมในจังหวัดปัตตานี	อำภรณ์ ชุนดำ สุนิษา สดุด วัชระ ขาวสังข์ กัลยรัตน์ พินิจจันทร์	956
NBUS106: การใช้ประโยชน์จากการจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการตลาดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา โฉงมังกร จังหวัดราชบุรี	ภัทรวดี นารอด	964
NBUS107: การลดต้นทุนการขนถ่ายชิ้นส่วนประกอบคอมพิวเตอร์โดยการใช้รถอัตโนมัติ กรณีศึกษา บริษัท คาลโซนิคคันเซ (ประเทศไทย) จำกัด	ธนะโรจน์ พงศ์กิตติอิสรา ศักดิ์ กองสุวรรณ เชษฐภรณ์ภู ลีลาศรีศิริ	974
NBUS108: ทักษะการสื่อสารเพื่อการแก้ปัญหาระหว่างปฏิบัติงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	วัลย์ลดา สหัทศ ดร.เนตรศิริ เรืองอริยภักดิ์	987
NBUS109: การใช้สถานการณ์จริงเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษา สาขาวิชานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	แวอาชีชนะ ดาหะยี นาซ็อรี เต๊ะกาแซ มารศรี ดาหะยี ยาฮัน ยีมะแซ	995

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
NBUS110: การบริหารความขัดแย้งต่อประสิทธิภาพในการทำงาน กรณีศึกษา พนักงานในโรงแรม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	มนภัทร บุษปฤกษ์ สุวรรณา สิทธนาวิวัฒน์	1004
NBUS111: แรงจูงใจกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานพนักงานบริการ ภาคพื้นของพนักงานจ้างประจำและพนักงานจัดจ้างภายนอกใน 3 ท่า อากาศยานกลุ่มสนามบินน้ำโขง	เพชร คุชรัดน์	1013
NBUS112: ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกาเลือกซื้อรถยนต์ผ่านเดินที่รถมือสอง ในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา	โลลา สาและ บุรฮานุดิง สาแม ยงยุทธ มงคลประจักษ์ วัชระ ชาวสังข์	1022
NBUS113: พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษาภาค กศ.บป ปี59 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	นุรฟารีดา แวสแม นูไอนี มะยูโซ๊ะ ต่วนฮัสซียะ อัครเสณีย์ วัชระ ชาวสังข์ ฟารีดา เฮ็ลลาฮี ฟาซียะห์ ดอเลาะ	1031
NBUS114: ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกำไรจากการดำเนินงานของธนาคาร กรณีศึกษาธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	พินิต ดันศิริ ศานติ เล็กมณี มรุต กลัดเจริญ	1036
NBUS115: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารภายในแผนกช่าง ซ่อมบำรุงอากาศยานขึ้นโรงงาน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	ณัฐพนธ์ แสงดีจริง ดร.เนตรศิริ เรืองอริยภัคดี	1046
NBUS116: ประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	วิภาวัลย์ วรวรรณปรีชา	1057
NBUS117: พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดในการใช้ บริการร้านอาหารไทยในเขตชายแดนไทย-มาเลเซีย	ลาวัลย์ ทิพย์มาศ สุไลยา กุริง อนัส อาแว วัชระ ชาวสังข์	1068

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
NBUS118: การสังเคราะห์งานวิจัยปัญหาและความต้องการของกลุ่มอาชีพ ตำบลท่าเสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	วัชระ ชาวสังข์ ธีรยุทธ มุเล็ง ปิยะดา มณีนิล กัลยรัตน์ พิณจันทร์ อนัส อาแว	1077
NBUS119: ปัจจัยการตลาดที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเดินทาง โดยเครื่องบินของผู้โดยสารกลุ่มจังหวัดสนุก(สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร)	สาวิตี โกพลรัตน์ ณัฏฐ์นรี สุริยสิทธิ์	1087
NBUS125: ปัจจัยทางการตลาดบริการที่มีต่อความพึงพอใจของผู้โดยสารที่ใช้ ท่าอากาศยานนครพนม	ขวัญดาว อุดมสิน	1096
NBUS126: ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้โดยสารเลือกใช้บริการสายการ บินบางกอกแอร์เวย์ส เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่	รุอาเลข ตั้งประเสริฐ พัชณี จันทร์น้อย สุภา จิรวัฒนานนท์	1106
NBUS127: การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของบุคลากรกับการมีส่วนร่วม ร่วมในการดำเนินงานตามแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของ องค์กรคลังสินค้า (อคส.)	พลอยฉัตร ศิริพัฒน์ ดร.วิลาสินี ยนต์วิทย์	1118
NBUS128: ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการเทศบาลเมืองปัดตานี	นุรอารีนา จะปะเกีย มูรณี หยีกาเริ่ม ปัดมา ยูโซะ วัชระ ชาวสังข์ ลาวัณย์ ทิพย์มาศ สุไลยา กุวิง	1129
NBUS129: แนวทางการพัฒนาของกลุ่มอาชีพทำนํานูดูข้าวยา บ้านสุโสะ หมู่ที่ 2 ตำบลธารคีรีอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา	นุรีดา วามิง ไมชาเราะ เจะโด อาพิญญา มั่งสมาน วัชระ ชาวสังข์	1136

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
NBUS130: การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำธุรกิจร้านอาหารเชื้อสายจีน ในรูปแบบแฟรนไชส์	ซิมสุรีย์ แดมมอ เสาวลักษณ์ พิมพ์โพธิ์กลาง เสาวณี ปานแก้ว วัชระ ชาวสังข์	1147
NBUS131: วิธีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของคนในชุมชนบ้านมา เฒะ ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส	คอดีเยาะ เจ๊ะมะ นุรฮัฟซาน บินดาโอะ วัชระ ชาวสังข์ ปิยะดา มณีนิล ฐานกุล ภูมิภักดิ์	1154
NBUS132: สมรรถนะของช่างซ่อมบำรุงอากาศยานสายการบิน คูเวตแอร์เวย์	พ.อ.ต.สุวิบูลย์ พวงสมบัติวงนิช ดร.เนตรศิริ เรืองอริยภักดิ์	1163
NBUS133: แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนอิสลามวิทยาลัยมูลนิธิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา	มุลฎอฟา ลือโมะ พาศีสะห์ มาตาจะแร โนรี ดีมาซอ วัชระ ชาวสังข์ ภูตรา อาแล	1172
NBUS134: บรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของ บุคลากร สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้	มยุเรศ แซสมบุญ ธนายุ ภูวิทยาธร วรรณวิษณีย์ ทองอินทราช	1180
NBUS135: การบริหารจัดการโรงเรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26	เรืองศักดิ์ มัททวิวงศ์ ดร.ภูมิชัย พลศักดิ์	1194
NBUS141: การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู และกรรมการสถานศึกษาที่มีต่อ การบริหารโรงเรียนสังกัดสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดปทุมธานี	อมรรัตน์ ระวิชัย พีระพงษ์ สิทธิอมร	1204
NBUS142: การบริหารวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียน อนุบาลองค์การบริหารตำบลคลองสาม จังหวัดปทุมธานี	เปรมฤทัย บุญอุดม พีระพงษ์ สิทธิอมร	1215
NBUS143: การบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม จังหวัด ปทุมธานี	พรรณี ศิลาภย์ พีระพงษ์ สิทธิอมร	1126

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
NBUS144: ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการให้บริการกับภาพลักษณ์ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ชนัญชิตา ศรีสุดา 1236
NBUS145: ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด คุณค่าตรา สินค้าในความจงรักภักดีของผู้บริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ด ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อรทัย คำทวี 1245
NBUS146: พฤติกรรมการใช้บริการและส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกใช้บริการในเส้นทางการบิน กรุงเทพมหานคร บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	พิชญา เตมาชัย เนตรศิริ เรืองอริยภักดี 1254
NBUS148: แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศของครูผู้สอนวิทยาลัยเทคโนโลยีสหพาณิชย์บริหารธุรกิจ	รัชณี ศิริสุภา เชษฐภักดิ์ สีสาศรีศิริ 1265
NBUS149: คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ ประกอบการธุรกิจลานเทปาล์มน้ำมัน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ศชาภรณ์ ปานคล้าย ดร.วรรณวิษณีย์ ทองอินทราช 1276
NBUS150: การจัดการโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของ ผู้ประกอบการธุรกิจลานเทปาล์มน้ำมัน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ณ ภัสตร์ วารีย์วรสกุล ดร.วรรณวิษณีย์ ทองอินทราช 1285
NBUS151: อุปสงค์ต่อการเข้าใช้บริการโรงพยาบาลนตรีของผู้บริโภคในอำเภอ เมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ฤทัยชนก หนูสอน ดร.วรรณวิษณีย์ ทองอินทราช ดร.พิมพ์แพร พุทธิชีวิน 1295
NBUS154: ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของนโยบายการ กระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เฉลิมพล นิยมสินธุ์ พิศมัย จารุจิตติพันธ์ 1305
NBUS155: แนวทางการพัฒนาความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย	ณัฐวุฒิ วิเศษ อนันต์ ธรรมชาลัย 1318

NBUS109: การใช้สถานการณ์จริงเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

USING REAL SITUATION TO IMPROVE COMMUNICATION SKILLS OF STUDENTS GRADE 3 COMMUNICATION ARTS OF MANAGEMENT SCIENCES, YALA RAJABHAT UNIVERSITY

เวอาชีชะห์ ดาหะยี่¹ นาชีอวี เต๊ะกาแซ² มารศรี ดาหะยี่³ และฮาซัน ยี่มะแซ⁴

¹⁻⁴ อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

การใช้สถานการณ์จริงเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตื่นเต้นน้อยลง มีความพร้อมและสนใจมากขึ้น จึงส่งผลให้มีพัฒนาการออกเสียงวรรณยุกต์ พยัญชนะ และสระ ตีขึ้น ออกเสียง ร กับ ล ตรงมากขึ้น มีการเว้นวรรคประโยค จังหวะตะกุกตะกักน้อยลง ยังมีเสียงลมหายใจและลมพ่นผ่านไมโครโฟนในบางราย น้ำเสียงแจ่มใส แต่บางรายน้ำเสียงแหบแห้ง และขึ้นจมูก อ่านผิดคำหรือคู่คำอยู่บ้าง และมีผลคะแนนการทดสอบตีขึ้นกว่าการทดสอบทักษะการอ่านในห้องเรียน ทั้งนี้เพราะการทดสอบทักษะการอ่านโดยใช้สถานการณ์จริงไม่มีผู้ฟังที่อยู่ตรงหน้า มีเพียงผู้สอนที่นั่งดำเนินรายการให้เท่านั้น จึงทำให้นักศึกษาประหม่อน้อยลง เนื้อหาที่อ่านเป็นเนื้อหาเดิมที่นักศึกษาใช้ทดสอบมาแล้วในห้องเรียน นักศึกษามีเวลาได้ฝึกทักษะการอ่านมาล่วงหน้าจึงทำให้มีความพร้อมมากกว่า และประการสุดท้ายนักศึกษาส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นและตั้งใจ สังเกตได้จากร่องรอยการทำสัญลักษณ์ การเว้นวรรคของเนื้อหาที่เตรียมมาอ่าน

คำสำคัญ: การใช้สถานการณ์จริง, ทักษะการสื่อสาร, นักศึกษานิเทศศาสตร์

Abstract

Using real situation to improve communication skills of 3rd year communication arts students at Yala Rajabhat University. The study showed students are less nervous, enthusiastic and more involved in the activities, as a result the lexical tones, consonant and vowel had improved drastically. The diphthong or the pronunciation of R and L sounds are more accurate, speech spacing correctly, stammer are less. However, they are some breathing sounds through microphone. Mostly sound very clear but still husky and misread at some points. The test score improved compared to reading test in class, this was due to they were no audience except the lecturer in the studio and hence students are less nervous. Students used the same content that were used in the class, they have more time to practice beforehand therefore they are fairly prepared. Finally, students are quite enthusiastic observably from the note they are reading contains some symbols for accuracy assurance.

Keyword: Using real situations.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสาร เป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ใช้สำหรับการดำเนินชีวิต ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม (social animal) อยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่เหล่า มีการติดต่อสัมพันธ์กันและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social interaction) มีกระบวนการสังคมประภคิต (socialization) หรือกระบวนการเรียนรู้และถ่ายทอดความรู้ความคิดและภูมิปัญญาทางสังคม จากบุคคลหรือกลุ่มคนหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหรือกลุ่มคนหนึ่ง เพื่อให้ได้รับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น เกิดความคิดความเข้าใจร่วมกัน และนำไปสู่การปฏิบัติหรือการตอบสนองต่อกันในทิศทางที่พึงประสงค์ต่อไป ซึ่งในการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ดังกล่าวให้รับรู้กันนั้นมนุษย์ต้องอาศัยการสื่อสารเป็นสำคัญ และเครื่องมือที่มนุษย์ใช้สำหรับการสื่อสารระหว่างกันมาทุกยุคทุกสมัยคือภาษา ทั้งที่เป็นวจนภาษา (verbal language) และอวจนภาษา (non-verbal language) ผสมผสานกับเทคนิควิธีและเทคโนโลยีต่างๆ ในการสื่อสารที่มีวิวัฒนาการมาตามลำดับ จนกลายเป็นศาสตร์สาขาหนึ่ง ที่เรียกว่า "นิเทศศาสตร์" ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยกฎเกณฑ์และศิลปะในการสื่อสารระหว่างกันของมนุษย์ เพื่อถ่ายทอดความรู้ความคิดให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน และเพื่อโน้มน้าวชักจูงให้เกิดการตอบสนองหรือพฤติกรรมในทิศทางที่พึงประสงค์ (แวนชีเซห์ ดาหะยี. 2556)

ลักษณะสำคัญของการสื่อสาร แวนชีเซห์ ดาหะยี (2553) สรุปดังนี้

1. การสื่อสาร เป็นพฤติกรรมการติดต่อกันของมนุษย์ โดยใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาสัญลักษณ์เป็นสื่อ
2. การสื่อสาร เป็นกระบวนการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปให้ผู้รับสารได้รับรู้ อาจจะเป็นการสื่อสารทางเดียว การสื่อสารสองทาง หรือการสื่อสารหลายทางก็ได้
3. การสื่อสาร เป็นปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์และเกิดความเข้าใจร่วมกันของคนในสังคม การสื่อสารที่ดีคือการสื่อสารที่ก่อให้เกิดความคิดความเข้าใจตรงกันและเกิดความร่วมมือกัน
4. การสื่อสาร เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และเป็นทักษะชีวิตที่ทุกคนต้องเรียนรู้ เพราะทุกคนต้องอยู่ร่วมและติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม จึงต้องใช้ทักษะในการสื่อสารตลอดเวลา ทั้งการสื่อสารภายในบุคคล การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารภายในกลุ่ม การสื่อสารระหว่างกลุ่มหรือระหว่างองค์กร
5. การสื่อสาร เป็นศิลปศาสตร์ ที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารที่เป็นคู่สื่อสารต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลปะในการถ่ายทอดสารระหว่างกัน

ในกระบวนการสื่อสารจะประกอบด้วยองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร ประสิทธิภาพในการสื่อสารจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพขององค์ประกอบหลักทั้ง 4 ประการดังกล่าว ในองค์ประกอบของการสื่อสารแต่ละตัวจะมีคุณสมบัติเฉพาะตัวติดอยู่ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารไปในตัว นอกจากนั้นประสิทธิภาพในการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมภายนอกอื่นๆ คือ สภาพบรรยากาศและสถานการณ์ระหว่างการสื่อสารอีกด้วย อาจจะเขียนเป็นแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงปัจจัยต่างๆ ในกระบวนการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการสื่อสารได้โดยสรุป ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารประกอบด้วย

1. ผู้ส่งสาร ผู้ส่งสารเป็นองค์ประกอบแรกในกระบวนการสื่อสารในฐานะผู้ถ่ายทอดสารที่ทำให้มีการสื่อสารเกิดขึ้น ดังนั้นผู้ส่งสารจำเป็นต้องมีคุณสมบัติ 5 ประการ คือ ทักษะในการสื่อสารคือ การพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน ทักษะคิด ความรู้ สถานภาพในสังคมและวัฒนธรรม และสภาพทางกายของผู้ส่งสาร

2. สาร สารคือเนื้อหาสาระที่ผู้ส่งสารสื่อไปให้ผู้รับสารได้รับรู้ทางหู ตา จมูก ลิ้น หรือผิวหนังในรูปแบบของรหัสสารหรือสื่อภาษา ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทางหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งปัจจัยที่มีส่วนกำหนดประสิทธิภาพของสารมี 3 ประการ คือ เนื้อหาสาร รหัสสาร และรูปแบบการจัดการ

3. สื่อ สื่อเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการสื่อสารที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือหรือช่องทางในการส่งสาร เชื่อมผู้ส่งสารกับผู้รับสารเข้าด้วยกัน ดังนั้นผู้ส่งสารจึงต้องรู้จักเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมและสัมพันธ์กับผู้รับสาร และตัวผู้ส่งสารเอง

4. ผู้รับสาร ผู้รับสารเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสาร โดยผู้รับสารจะเป็นผู้ถอดรหัส หรือแปลรหัสสารที่ผู้ส่งสารสื่อสารมาในรูปแบบภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทางหรือภาษาสัญลักษณ์ต่างๆ ดังนั้นผู้รับสารจำเป็นต้องมีคุณสมบัติ 5 ประการเหมือนกับผู้ส่งสาร คือ ทักษะในการสื่อสารคือ การพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน ทักษะคิด ความรู้ สถานภาพในสังคมและวัฒนธรรม และสภาพทางกายของผู้รับสาร

5. บรรยากาศและสถานการณ์แวดล้อมทางการสื่อสาร เป็นปัจจัยประกอบภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสาร นอกเหนือจากปัจจัยที่อยู่ในตัวของผู้ส่งสาร สาร สื่อและผู้รับสาร ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมทางสังคม สิ่งแวดล้อมทางเหตุการณ์การสื่อสารที่ผ่านมา สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา และสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม เป็นต้น

จากปัจจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารมีทั้งปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ส่งสาร คุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้รับสาร คุณสมบัติเฉพาะตัวของสาร คุณสมบัติเฉพาะตัวของสื่อที่เป็นพาหนะถ่ายทอดสาร และปัจจัยแวดล้อมที่เป็นบริบทหรือสภาพแวดล้อมในขณะที่สื่อสาร ดังนั้นการพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารจึงต้องพัฒนาปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวซึ่งมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร รวมทั้งผู้สื่อสารเรียนรู้ที่จะใช้ปัจจัยเหล่านี้ให้ถูกต้องเหมาะสมเพื่อประสิทธิภาพของการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดและผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อชุมชน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ด้านการสื่อสารไปพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และพัฒนาความรู้ด้านเทคนิคการจัดและผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อชุมชนไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพนิเทศศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการสื่อสารประกอบด้วยทักษะในการคิด การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน (แวนอาชีเชอร์ ดาหะยี, 2556: 50-51) ซึ่งเป็นปัจจัยด้านคุณสมบัติที่จำเป็นของผู้ที่ทำหน้าที่สื่อสาร และเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ สอดคล้องกับ แวนอาชีเชอร์ ดาหะยี (2553) การสื่อสารมีความสำคัญเสมือนเครื่องมือสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและองค์กร ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความรู้ เรื่องราวทางวัฒนธรรม ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดที่มีอยู่ในตัวบุคคลออกมาอย่างเป็นรูปธรรม

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นสาขาที่เน้นการทำงานด้านการสื่อสารมวลชนในบทบาทของการเป็นพิธีกร ผู้สื่อข่าว นักประชาสัมพันธ์ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีทักษะการสื่อสารภาษาไทยเป็นอย่างดี ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ผู้สอนได้มีการฝึกทักษะการสื่อสารและมอบหมาย

งานการสื่อสารโดยผ่านบทบาทสมมุติของผู้เรียนโดยนำเสนอในห้องเรียน พบว่า นักศึกษายังขาดทักษะในการสื่อสารภาษาไทย และให้ความสนใจที่จะฝึกทักษะการสื่อสารน้อยลง นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมที่ไม่มั่นใจในการนำเสนองานที่ได้รับมอบหมาย ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบสอนรายวิชาการจัดและผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อชุมชน จึงสนใจที่จะใช้สถานการณ์จริงเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยเน้นการอ่านผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการฝึกทักษะการอ่านในสถานการณ์จริงว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการสื่อสาร แบบฝึกการอ่านหลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือวิจัย คือ แบบสังเกต แบบประเมินทักษะการอ่าน และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและความพึงพอใจ

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการทดลองการจัดการเรียนการสอนแบบการใช้สถานการณ์จริงเน้นการปฏิบัติจริง รวมทั้งการทดสอบ
2. ผู้วิจัยประเมินจากการสนทนาเป็นรายบุคคลกับนักศึกษา โดยการสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา 24 คน
3. ผู้วิจัยประเมินจากการสังเกตโดยให้นักศึกษาออกมานำเสนองานหน้าห้องเป็นรายบุคคลเป็นภาษาไทย ทั้งนี้เพื่อผู้วิจัยจะได้รับทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา
4. ผู้วิจัยประเมินจากการบันทึกเสียง ให้นักศึกษานำบันทึกเสียงการแนะนำตนเอง โดยให้นักศึกษาไปใช้ห้องบันทึกเสียงของตนเอง
5. ผู้วิจัยประเมินจากการทดสอบทักษะการอ่านในห้องเรียน โดยที่ผู้วิจัยกำหนดประเด็นการทดสอบทักษะการอ่านเป็นประเด็นเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เตรียมความพร้อมล่วงหน้าก่อนมาทดสอบทักษะอ่านในสัปดาห์ถัดไปในคาบเรียน
6. ผู้วิจัยประเมินจากการใช้สถานการณ์จริงทดสอบทักษะการอ่าน คือ ผู้วิจัยมอบหมายงานให้นักศึกษาไปอ่านออกเสียงและร่วมดำเนินรายการวิทยุกับผู้วิจัย ณ สถานีวิทยุเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยเน้นเรื่องแหล่งท่องเที่ยวในชายแดนใต้โดยข้อมูลที่นำมาเสนอผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียงให้มีความยาวประมาณ 1 หน้ากระดาษ A 4
7. นักศึกษาประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบการใช้สถานการณ์จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยวิเคราะห์จากการสนทนาเป็นรายบุคคลกับนักศึกษา การสังเกตโดยให้นักศึกษาแนะนำตนเอง และแบบประเมินทักษะการอ่าน 5 ด้าน โดยแต่ละด้านจะมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านอักขรวิธี 2 คะแนน

- 1.1 การออกเสียง ร และ ล
- 1.2 การออกเสียงควบกล้ำ
- 1.3 การออกเสียงพยัญชนะ
- 1.4 การออกเสียงสระ
2. ด้านความชัดเจน 2 คะแนน
 - 2.1 การออกเสียงคำ
 - 2.2 เสียงสอดแทรก
3. ด้านลีลาการนำเสนอ 2 คะแนน
 - 3.1 วรรคตอน
 - 3.2 จังหวะ
 - 3.3 ความเหมาะสมกับเนื้อหา
4. ด้านความถูกต้อง 2 คะแนน
 - 4.1 ความถูกต้องตามหลักเกณฑ์
 - 4.2 ความถูกต้องตามบท
5. ด้านเสียง 2 คะแนน
 - 5.1 ลักษณะ/คุณภาพ
 - 5.2 ระดับเสียง/การเปล่งเสียง

ซึ่งผลการประเมินทั้ง 5 ด้านมีคะแนนรวม 10 คะแนน

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล

ผลการวิเคราะห์

การสนทนาเป็นรายบุคคล หลังจากผู้วิจัยให้เนื้อหาและทำความเข้าใจในเนื้อหาแก่นักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนในประเด็นการสื่อสารโดยเน้นทักษะการอ่าน และได้มอบหมายงานให้ทำในห้องเรียน ผู้วิจัยจึงเข้าไปสนทนาในประเด็นเนื้อหาในรายวิชา และการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดและผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อชุมชนกับนักศึกษาโดยการสุ่มในขณะที่นักศึกษาไม่ได้เตรียมความพร้อมเพื่อเก็บข้อมูลและสภาพการณ์การใช้ภาษาไทยของนักศึกษา ผลการสนทนาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ตื่นเต้น มีการโต้ตอบอย่างเป็นกันเอง บางรายมีข้อเสนอแนะให้ผู้วิจัย ทำให้บรรยายภาคสนุกสนานไม่เครียด และการใช้ภาษาไทยของนักศึกษานั้นส่วนใหญ่สื่อสารได้ดี แต่จะมีบางรายที่ถามคำตอบคำไม่ค่อยกล้าที่จะสื่อสารด้วยกลับก้มหน้าก้มตาทำงานที่ได้รับมอบหมาย จากประเด็นนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมอบงานแนะนำตนเองเป็นรายบุคคลโดยไม่ให้นักศึกษาเตรียมความพร้อมล่วงหน้า

การสังเกต ผู้วิจัยให้นักศึกษาออกมาแนะนำตนเองทั้ง 24 คนหน้าชั้นเป็นภาษาไทย โดยที่นักศึกษาไม่รู้และไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า ผลการสังเกตพบว่า ด้านพฤติกรรมแสดงออกต่อกิจกรรม นักศึกษาส่วนใหญ่ตื่นเต้น โวยวายเล็กน้อย ล้าช้าในการนำเสนองาน เสียงหนักเบาไม่สม่ำเสมอ ลำดับการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อนหลังไม่ค่อยเรียบร้อย บางรายมีสำเนียงเพี้ยนเป็นภาษามลายูถิ่นและเสียงเออ-อ้าเป็นระยะๆ ของการหยุด

การบันทึกเสียง ผู้วิจัยให้นักศึกษานักศึกษานักศึกษานักศึกษาการแนะนำตนเอง ความยาว 2-3 นาที โดยนักศึกษาสามารถเพิ่มเนื้อหาอะไรก็ได้ที่บ่งบอกถึงความเป็นตัวเองให้มากที่สุดทั้งนี้เพื่อให้ผู้วิจัยจดจำนักศึกษา นักศึกษาสามารถใช้ห้องบันทึกเสียงชั้น 4 ของคณะ หรือที่สถานีวิทยุเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา หรือนักศึกษาจะใช้สมาร์ตโฟนส่วนตัวและบันทึกเสียงที่บ้านพักของตนเองก็ได้ โดยผู้วิจัยให้เวลาในการบันทึกเสียง 1 สัปดาห์ แต่มีข้อแม้ว่าผลงานอยู่ในเกณฑ์ดีเสียงดังฟังชัดโดยเฉพาะน้ำเสียง ผลการบันทึกเสียงพบว่า การใช้วิธีการบันทึกเสียงแนะนำตนเองนักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจผลิตชิ้นงานตามสไตล์ของตนเอง ส่วนใหญ่น้ำเสียงอยู่ในเกณฑ์ดี แต่การออกเสียงภาษาไทยยังมีความเพี้ยนอยู่ในบางราย

การทดสอบทักษะการอ่านในห้องเรียน โดยใช้เครื่องขยายเสียงและผู้วิจัยกำหนดประเด็นการทดสอบทักษะการอ่านเป็นประเด็นเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เตรียมความพร้อมล่วงหน้าก่อนมาทดสอบทักษะการอ่านในสัปดาห์ถัดไปในคาบเรียน ผลการทดสอบทักษะการอ่านในห้องเรียนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตื่นเต้นออกเสียงวรรณยุกต์ พยัญชนะและสระไม่ตรง ออกเสียง ร กับ ล ไม่ตรง ไม่มีการเว้นวรรค จังหวะตะกุกตะกัก มีเสียงลมหายใจและลมพ่นผ่านไมโครโฟน น้ำเสียงสั้น ชื่นจุ่มก บางรายหยุดผิดที่และอ่านผิดคำหรือตู่คำ และมีผลคะแนนทดสอบสูงสุดอยู่ที่ 6 จำนวน 1 ราย คะแนน 5 จำนวน 4 ราย คะแนน 4 จำนวน 5 ราย คะแนน 3 จำนวน 10 ราย และต่ำสุดที่ 2 จำนวน 4 ราย จากคะแนนเต็ม 10

การใช้สถานการณ์จริงทดสอบการอ่าน ผู้วิจัยมอบหมายงานให้นักศึกษาไปอ่านออกเสียงและร่วมดำเนินรายการวิทยุกับผู้วิจัย ณ สถานีวิทยุเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยเนื้อหายังคงเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เน้นเรื่องแหล่งท่องเที่ยวในชายแดนใต้โดยข้อมูลที่มานำเสนอผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียงให้มีความยาวประมาณ 1 หน้ากระดาษ A 4 ผลการทดสอบทักษะการอ่านจากการใช้สถานการณ์จริง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตื่นเต้นน้อยลง มีความพร้อมและสนใจมากขึ้นจึงส่งผลให้มีพัฒนาการออกเสียงวรรณยุกต์ พยัญชนะและสระดีขึ้น ออกเสียง ร กับ ล ตรงมากขึ้น มีการเว้นวรรคประโยค จังหวะตะกุกตะกักน้อยลง ยังมีเสียงลมหายใจและลมพ่นผ่านไมโครโฟนในบางราย น้ำเสียงแจ่มใส แต่บางรายน้ำเสียงแห้งและชื่นจุ่มก มีอ่านผิดคำหรือตู่คำอยู่บ้าง และมีผลคะแนนทดสอบสูงสุดอยู่ที่ 8 จำนวน 2 ราย คะแนน 7 จำนวน 10 ราย คะแนน 6 จำนวน 9 ราย และต่ำสุดที่ 5 จำนวน 3 ราย จากคะแนนเต็ม 10

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบการใช้สถานการณ์จริง พบว่า เป็นกิจกรรมที่ทำให้ นักศึกษามีความกล้า และมีใจที่จะอ่านหรือพูดออกอากาศผ่านสื่อวิทยุ แม้ว่าจะมีความตื่นเต้นอยู่บ้างแต่ก็สนุกได้เปลี่ยนบรรยากาศจากห้องเรียนมาสู่สนามจริงคือ สถานีวิทยุเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา การจัดการเรียนการสอนแบบนี้ช่วยให้อาจารย์ฝึกทักษะการอ่านผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียงให้กับนักศึกษาตั้งแต่ปี 1 เพราะ นักศึกษาจะได้มีเวลาในการฝึกทักษะการสื่อสาร มีความมั่นใจกล้าพูดกล้าอ่าน และมีความชำนาญก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และปฏิบัติงานจริง

สรุปและอภิปรายผล

ผลการสนทนาเป็นรายบุคคลระหว่างผู้วิจัยกับนักศึกษาโดยการสุ่มพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สื่อสารพูดคุยเป็นกันเองผสมผสานทั้งภาษาไทยและภาษาถิ่นในบางคำ บางรายเสนอแนะกิจกรรม เนื้อหาให้ผู้วิจัย ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนสนุกสนาน แต่จะมีบางรายที่ตามคำตอบคำไม่ค่อยกล้าที่จะสื่อสารกัมน้ำกัมน้ำทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ จากประเด็นนี้จึงทำให้ผู้วิจัยออกแบบงานโดยมอบหมายงานแนะนำตนเองเป็น

รายบุคคล โดยที่นักศึกษาไม่ทราบล่วงหน้าเพื่อเป็นการหาข้อมูลจริงจากตัวนักศึกษา ซึ่งเมื่อนักศึกษานำเสนอตนเอง ผู้วิจัยทำการสังเกตพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตื่นเต้น ใจลอยเล็กน้อย ล้าช้าและเกียจในการนำเสนองาน มีน้ำเสียงในการนำเสนอหนักเบาไม่สม่ำเสมอ ลำดับการนำเสนอเนื้อหาก่อนหลังไม่ค่อยเรียบร้อย บางรายมีสำเนียงเพี้ยนเป็นภาษามลายูถิ่น และมีเสียงเออ-ฮ่าเป็นระยะๆ ของการหยุด ซึ่งต่างจากงานบันทึกเสียงพบว่า การใช้วิธีการบันทึกเสียงแนะนำตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจผลิตชิ้นงานตามสไตล์ของตนเอง ส่วนใหญ่มีน้ำเสียงอยู่ในเกณฑ์ดี และการออกเสียงเพี้ยนภาษาไทยเป็นภาษามลายูถิ่นน้อยลง สอดคล้องกับการศึกษาการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการส่งงาน ซึ่งรายงานว่าภายหลังจากการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (7-8 คะแนน) ร้อยละ 23.07 และ 30.76 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียนจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ (รจนา กวางรัมย์, 2554) สอดคล้องกับการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนจำนวนหนึ่งมีพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้นขึ้นโดยใช้แบบฝึกทักษะต่างๆ และใช้เวลาในการทำงานพอสมควรจึงจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และยังสามารรถเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น (บุศรา บุญยงค์, 2554) สอดคล้องกับการศึกษาผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักการบริวารธุรกิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยวิธีเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ พบว่า หลังจากจัดการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.86 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนจัดการเรียนด้วยวิธีดังกล่าว (ชมพูนุท ศรีพงษ์, 2557) และสอดคล้องกับการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค 1 โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาลัทธิเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ พบว่า การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนโดยให้นักศึกษาที่มีคะแนนสอบย่อยครั้งที่ 1 มากกว่า 10 คะแนน จับคู่กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำหน้าที่ช่วยสอน และเข้าพบอาจารย์ผู้สอน นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำเข้าใจเนื้อหาและสามารถทำข้อสอบได้ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนใช้วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนสอบย่อยครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 พบว่า ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อพิจารณาคะแนนสอบทั้ง 3 ครั้งพบว่า ร้อยละ 22.22 ของกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง (วาสนา พิทักษ์ธรรม, 2557)

ผลการทดสอบทักษะการอ่านในห้องเรียนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตื่นเต้นออกเสียงวรรณยุกต์ พยัญชนะ และสระไม่ตรง ออกเสียง ร กับ ล ไม่ตรง ไม่มีการเว้นวรรค จังหวะตะกุกตะกัก มีเสียงลมหายใจและลมพ่นผ่านไมโครโฟน น้ำเสียงสั้น ชื้นจุก บางรายหยุดผิดที่และอ่านผิดคำหรือคู่คำ ซึ่งต่างจากการใช้สถานการณ์จริงพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตื่นเต้นน้อยลง มีความพร้อมและสนใจมากขึ้นจึงส่งผลให้มีพัฒนาการออกเสียงวรรณยุกต์ พยัญชนะและสระดีขึ้น ออกเสียง ร กับ ล ตรงมากขึ้น มีการเว้นวรรคประโยค จังหวะตะกุกตะกักน้อยลง ยังมีเสียงลมหายใจและลมพ่นผ่านไมโครโฟนในบางราย น้ำเสียงแจ่มใส แต่บางรายน้ำเสียงแห้ง และชื้นจุก มีอ่านผิดคำหรือคู่คำอยู่บ้าง เมื่อนำกิจกรรมทั้งสองแบบมาเปรียบเทียบพบว่า นักศึกษาทดสอบทักษะการอ่านโดยใช้สถานการณ์จริงมีผลคะแนนการทดสอบดีขึ้นกว่าการทดสอบทักษะการอ่านในห้องเรียน ทั้งนี้เพราะการทดสอบทักษะการอ่านโดยใช้สถานการณ์จริงไม่มีผู้ฟังที่อยู่ตรงหน้ามีเพียงผู้สอนที่นั่งดำเนินรายการให้เท่านั้นจึงทำให้นักศึกษาประหม่าน้อยลง เนื้อหาที่อ่านเป็นเนื้อหาเดิมที่นักศึกษารู้จักทดสอบมาแล้วในห้องเรียน นักศึกษามีเวลาได้ฝึกทักษะการอ่านมาล่วงหน้า จึงทำให้มีความพร้อมมากกว่า และประการสุดท้ายนักศึกษากลุ่มใหญ่มีความกระตือรือร้นและตั้งใจ สังเกตได้จาก

ร่องรอยการทำสัญลักษณ์ การเว้นวรรคของเนื้อหาที่เตรียมมาอ่าน สอดคล้องกับการศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีผลต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเสียบราษฎร์บำรุง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มมากขึ้นหลังจากที่ไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มมากขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สุขสม สิวะอมรัตน์, 2552) และสอดคล้องกับบทความวิชาการเรื่องการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ต้องการให้ผู้เรียนรวบรวมทักษะที่มีอยู่ไปปฏิบัติงานที่ต้องอาศัยความคิดที่ซับซ้อน และความรู้ลึกที่ลึกซึ้งเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์งานต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์นอกห้องเรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ผ่านการสืบสอบทางวิชาการเกี่ยวกับประเด็นหรือประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้โดยเชื่อมโยงกับสภาพที่เป็นจริงภายนอกห้องเรียน (วิวัฒน์ ษัณติยะมาน, 2549)

ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบการใช้สถานการณ์จริง พบว่า นักศึกษามีความกล้า มีความมั่นใจ มีความสุขและสนุกที่ได้เปลี่ยนบรรยากาศจากห้องเรียนมาสู่สนามจริงและการใช้วิธีการใหม่ๆ ในการเรียนการสอน สอดคล้องกับการศึกษาการใช้กิจกรรมประกวดเพื่อพัฒนาการคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาการตลาดชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่าภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจกิจกรรมการประกวดในระดับมาก ซึ่งจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านการบรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ในระดับมากที่สุด ส่วนความพอใจด้านอื่นๆ นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งด้านการบรรลุประสงค์พัฒนาทักษะการทำผลงานการตลาด และสร้างจิตสำนึกการเป็นนักการตลาดมืออาชีพ ด้านรูปแบบกิจกรรมประกวด ด้านการตัดสินผลการประกวด ด้านรางวัลการประกวด ด้านพิธีกรรมมอบรางวัล ด้านระยะเวลาที่จัดกิจกรรม และด้านการบูรณาการกิจกรรมประกวดกับกิจกรรมอื่น (อัปสร อีซอ, 2556) และสอดคล้องกับการศึกษารายงานการสร้างและพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วนและร้อยละชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วนและร้อยละชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก (ดุษฎี ชายภักตร์, 2553)

เอกสารอ้างอิง

- ชมพูนุท ศรีพงษ์. (2557). ผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักการบริหารธุรกิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยวิธีเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ. คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ดุษฎี ชายภักตร์. (2553). รายงานการสร้างและพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วนและร้อยละชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. นครศรีธรรมราช: โรงเรียนนิลคุณธารวิทยา.
- บุศรา บุญยงค์. (2554). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. กรุงเทพฯ: โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ.
- รจนา กวางรัมย์. (2554). การปรับพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียนและการส่งงาน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- วาสนา พิทักษ์ธรรม. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค 1 โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วิฑูรย์ ชัดติยะมาน. (2549, มกราคม-มิถุนายน). การจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง. วารสารห้องสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ. 5(1).
- แวอาชีวะ ดาหะยี. (2553). ศิลปะการใช้ภาษาเพื่องานนิเทศศาสตร์. สงขลา: เหมการพิมพ์.
- แวอาชีวะ ดาหะยี. (2556). หลักนิเทศศาสตร์. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- สุขสม สีระอมรัตน์. (2552). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีผลต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. โรงเรียนวัดเลียบราษฎร์บำรุง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร.
- อัปสร อีซอ. (2556). การใช้กิจกรรมประกวดเพื่อพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาการตลาดชั้นปีที่ 4. คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.